

עין משפט
נר מצוה
כ:

לח א ב ג מ"י פ"ג
מהלכות שמיים הלכה
ג סמג עשין פכ טור ש"ע
ח"מ פ"י קנה סעיף ו
ת"ש:

לש ד מ"י שס פ"ד הלכה
ג סגן שס נו"ס
מ"ח ס"י קקד ספ"י ה'
ז ה מ"י פ"ג מהלכות
גולה ואכילה הלכה ט'
סגן עפ"י ע"י טור ש"ס
מ"ח ס"י סגן ספ"י ו'
ס"א ו מ"י פ"ו מהלכות
מעילה הלכה ז ח
ע"ש ברכ"י סגן עפ"י ר':
ס"ב ז ה מ"י שס הלכה
ח

מוסף רש"י

[illegible]

נמנה לחיירו, ולוקמין בגזר
(חגיגה יא. א.) זאת אומרת. ל

כיצד הרגל פרק שני בבא קמא

הא איתחית. אפילו למ"ד כפ"ק דכ"ג (דף יב:) סופין אומר על מדת קדוש ויהיבין ליה אחד מלחא שאני הכא שהיה יכול לתנועו מחלילה מלדור בביתו ולמ"ד התם מעלין ליה כנכסי דבר גמורין משום דרמי למנוע חצירו מחלילה לדור בביתו אבל הכא כנכר דר ואם חלמך ההוא דתחב לו חצירו בבית הבליעה דריש אלו ענרות וכו' (מסכת דף ה:) אמאי חצי הבליע לא יכנס וכו' לא חקר רחא שאם היה מחזורי היתה נמאסת ואין שום כלום י"ל דלא מדי הוליל והכנה מחמת המספרין שהיה המחללה מדי דהו' אלא דתקן מתוך הרחבה משלם מה משהיה דלעשה לא מחייב דהו' שן נכר"ה אלא אלהאנא מעיו מחייב אפי"ן שם מחזורי וזו שום כלום:

אֶפְקוֹרָה ספקר דהו. לא נגמרי
לד"כ אפילו מה שנהני
לא תשלם אלם מחלש מהס קטנור
עליתם לקלני מחמת קרנים דורסיס
שעליתם סעד אלל יבוא לדמי מה
עשרה: **נרבת** נ"מ **הקיא**
הידיא. מחוך פירוש הקונטרס משמע
דמייני גנדל שכן שדוה לעדי ניקף
קפחן הדמי שחיז ליה וז נהנה חס
זאן חסר הוואל שכל איתו גנדל לא
עשה אלל להפקיז ביה שדוויי גשר
ניקף ועוד דהוה ליה למימר אה
נגמתי לי כל זה הדיקף דהקישא
ויתרמא משמע שגרס ליה להרבות
אלל נראה שמנחן סביז לר' רחומ
הקף והקישא יתירא משום שמחמת
דיקף אלל עניי גנדל יומר
מחל: **אם** עמד ניקף. נסדר
המשנה ל"ג כדילא ניקף אלל ללשנא
מפרש הסם דקף לניקף דיק הכא:
שעמא הדיקף הא ספקא פטור.
וכאילו רבנו לא פליגי

אמר ובי מה עשה ל
רבי חייא בר אבא אמ
שלוהו קמיה דרבי
יכוליה האי שלחו לי
טעמא לא שלחנא
א"ר יוחנן האינן צריך
אבהו אמר רבי יוחנן
אמר רב פפא האי דר
אתמר אלא מכללא א
או קורה של הקדש
לחבירו הוא מעל ור
לתוך ביתו ר"י זה לא
שוה פרומה ואמר שמ
פי ארובה וייתב רבי
וקאמר משמיה דשמ
בחצר חבירו שלא
לו שכר ושחק ליה
מודה ליה ולא היא א
כדרכה דאמר ר"ב

ממקמי דבי דר תחתיה חייב ואע"ג דשלא מדעת הקדש עבד: בהקדש

הוא נשאל: "האם יש לך משהו אחר שאתה רוצה לומר?"

הא איתנהיג א"ל מתניתין היא הי מתניתין
א"ל * לבי תשמש לי שקל סודריה כך ליה
א"ל אם נהנית משלמת מה שנהנית אמר
רבא * כמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמריה
סייעיה דאע"ג דלא רמי למתניתין קבלה
מיניה האי זה נהנה וזה חסר והאי זה נהנה
וזה לא חסר הוא ורמי בר חמא סתם פירות
ברשות הרבים אפקורי מפקר להו תנן
א"המקף חבירו משלש רוחותיו וגדר
הראשונה ואת השניה ואת השלישית אין
מחייבין אותו הא רביעית מחייבין אותו ש"מ
זה נהנה וזה לא חסר חייב שאני התם דאמרי
ליה את גרמת לי הקיפא יתירא ת"ש א"ר
יוסי * אם עמד ניקף וגדר את הרביעית
מגלגלין עליו את הכל מעמא דגדר ניקף
הא מקיף פטור ש"מ זה נהנה וזה לא חסר
פטור שאני התם דאמרי ליה לרדי סני לי
בנטיירא כל זוזא ת"ש * הבית והעליה של
שנים שנפלו אמר בעל העליה לבעל הבית
לבתנו והוא אינו רוצה הרי בעל העליה בונה
בית ויושב בה עד שיתן לו יציאותיו וציאותיו
הוא דמחייב ליה בעל הבית הא שכרו לא
ש"מ זה נהנה וזה לא חסר פטור שאני התם
דביטא לעליה משתעבד ת"ש רבי יהודה
אומר אף זה * הדר כחצר חבירו שלא
מדעתו צריך להעלות לו שכר ש"מ זה נהנה
וזה לא חסר חייב שאני התם משום
שחוריותא דאשייתא שלחיה רבי אמי
אמר וכי מה עשה לו ומה חסרו ומה הויקי
רבי חיאי בר אבא אמר * נתיישב בדבר הדר
שלחיה קמיה דרבי חיאי בר אבא אמר
* כוליה האי שלחו לי ואולי אילו אשכחי בה
טעמא * לא שלחנא להו אחמר רב כהנא
א"ר יוחנן * אינו צריך להעלות לו שכר רבי
אבהו אמר רבי יוחנן צריך להעלות לו שכר
אמר רב פפא הא דרבי אבהו * לאו בפירוש
אתמר אלא מכללא אתמר דתנן * ינטל טנה
או קורה של הקדש הרי זה לא מעל נתנה
לחבירו הוא מעל וחבירו לא מעל יבנאה
לתוך ביתו הרי זה לא מעל עד שידור תחתיה
שוה פרוטה ואמר שמואל * והוא שהניחה על
פי ארובה ויתיב רבי אבהו קמיה דר' יוחנן
וקאמר משמיה דשמואל זאת אומרת הדר
בחצר חבירו שלא מדעתו צריך להעלות
לו שכר ושחק ליה איהו סבר מדרשתיך
מודה ליה ולא היא אשגווי לא אשגח ביה
כדרכה דאמר * רבה הקדש שלא מדעת
כדדיוט

ממעל. דמעיקרא נמי בראשית
קנייה חבירו דגובר יו לי רש
גובר בתוך ביתו לא מעל כו
בבבין ללא הו שנינו הלכר

מדת הקדש עבד: בהקדש ליכא למימר שלא מדעת דע

מסורת הש"ס

(א) יומא כז: ומי שס כפי
רשי דיה כמה לא חלי.
(ב) כי"ז ד: ג) כי"ח קח.
(ג) פ"ש. ד) גיטין סג:.
(ד) גיטין סח: ו) מילא
(ה) חכמים פ: ז) ברכות פ:
(ו) שני. ח) חגיגה י: כי"ח
ט: חגיגה יז: ט) חגיגה
יא. פ"ח מביה כ. פ"ש.
י) ברכות ט: אי רבא.
כ) ס"ה עד שלא יבוא אלף
דמי.

הגהות הב"ח

(ב) גם' ר' יהודה אומר אף זה דר כנ"ל ואלת ה' נחתה:

גליון הש"ס

גמ' לבי תשט"ז. ע"י מ"ל
פ"ג מהלכות עבדים הלכה
כ'

רבינו חננאל

[illegible]